

129. Báyeṇ sì ni Awá n fí àwọn alábòsí ẹ̀ ọ̀rẹ́ araa wọn nítorí ohun tí wọn n ẹ̀ níṣẹ́.

130. Èyin àpéjọ àlìjònnú àti èniyàn, n jẹ́ àwọn òjìṣẹ́ kò ti wáá bá yín láti ọ̀dọ́ araa yín, tí wọn n ẹ̀ àlàyé àwọn àmìlì Mi fún yín, tí wọn sì n fí ipàdée yín ti ojú òní yìí ẹ̀ ikilò fún yín (pé ẹ́ ó pàdé Allaahu lójo kan)? Wọn a sì wí pé. A jẹ́rìí lé araa wa lóri. Igbesí ayé ni ó sì tàn wọn jẹ́. Wọn yóò sì jẹ́rìí lóri araa wọn pé dájúdájú àwọn jẹ́ olùṣàìgba (Allaahu) gbò.

131. Iyẹn rí bẹ́ẹ́ nítorí pé Olúwaa ẹ̀ kò nìi pa ilú kan run lónà àbòsí, nígbà tí àwọn èniyàn ilú náà sì jẹ́ aláìmò nnkan kan (nípa Allaahu).

132. Àti pé àwọn ipò wà fún ẹ̀ni kòòkan fún ẹ̀san iṣẹ́ ti wọn bá ẹ̀. Àti pé Olúwaa ẹ̀ kí í ẹ̀ aláìkòbiara sí ohun tí wọn n ẹ̀ níṣẹ́.

133. Olúwaa ẹ̀ sì ni Olùtótán (Olórò), Olópò-àanú, ti Ó bá fẹ́, yóò ko yín kùró (lóri ilẹ́) yóò sì fí ohun ti Ó bá fẹ́ rópò lẹ́yìn-in yín gégé bí O ti ẹ̀ mu yín jáde láti ara àròmòdòmò àwọn míràn.

134. Dájúdájú ohun tí àwọn (òjìṣẹ́) ẹ̀ ilérí ẹ̀ fún yín yóò dé; kò sí ohun ti ẹ́ le ẹ̀ sí i.

135. Wí pé: Èyin èniyàn mi, ẹ́ máa ṣiṣẹ́ gégé bí agbára yín ti tó, dájúdájú èmi náà n ṣiṣẹ́. Láipé ẹ́ ó mọ́ ẹ̀ni tí ilẹ́ àtunbòtán yóò jẹ́ ti ẹ̀. Dájúdájú, àwọn alábòsí kò ní jẹ́rè.

136. Wọn sì kó ipin kan sílẹ́ fún Allaahu nínú un ohun ti Ó dá nínú un irúgbìn àti ẹ̀ran ọ̀sìn, wọn sì wí pé: Èyi ni ti Allaahu, gégé bí ẹ̀rò wọn, eyi sì ni ti àwọn nnkan wa tí a dàpò mó Allaahu. Ohun tí wọn fí sílẹ́ fún nnkan wọn tí wọn dàpò mó Allaahu kò ní dé ọ̀dọ́ Allaahu, ṣùgbọn ohun tí wọn fí sílẹ́ fún Allaahu yóò dé ọ̀dọ́ ọ̀rìṣàa wọn. Aburú ni ẹ́jọ́ ti wọn n dá.

وَكَذَلِكَ نُؤَلِّى بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾ يَمْعَشَرِ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ ءَايَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا شَٰهَدْنَا عَلَىٰ أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمْ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا وَشَٰهَدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٣٠﴾ ذَٰلِكَ أَن لَّمْ يَكُن رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْفَرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿١٣١﴾ وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رُبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ۚ إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَأْ كَمَا أَنشَأَكُم مِّنْ ذُرِّيَّةٍ قَوْمٍ ءَاخِرِينَ ﴿١٣٣﴾ إِنَّمَا تُوْعَدُونَ لَأَتِ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾ قُلْ يَنْقُومِ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن تَكُونُ لَهُ عَقِبَةُ الدَّارِ ۚ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣٥﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَٰذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَٰذَا لِشُرَكَائِنَا ۖ فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ ۖ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾